

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۱/۰۶

نورالحق ن. خلی

فکري غلامي مه هېروئ!

څه ښه وايي: «مريی (غلام) تر هر چا ډېرې چيغې وهي چې زه آزاد يم». د اوسنۍ نړۍ علمي او تکنالوژيکي پرمختگونو دا شونې کړې ده، چې بشريت تر کنترول لاندې راشي. فکري غلامي هغه بې آوازه وژونکې دی، چې ډېری يې نشي ليدلی خو د بشپړ کنترول کارنده وسيله ده. استعمارگر او زورور پردي خپل قربانيان (ولسونه) داسې پروگرام کوي تر څو هغسي فکر وکړي چې د همدوی په گټه واوسي. د فکري مرييتوب يوه مهمه ځانگړتيا دا ده چې قربانيان يې په دې نه پوهېږي چې دوی لا وختي د خپلو اربابانو لپاره په گټه رسوونکو بېر اگانو بدل شوي دي. هېره دې نه وي، چې کله استعمارگر د بېلابېلو لاملونو له امله، له يوه هېواده وتلو ته اړ شي، هغوی خپل د فکري غلامي نه ليدونکي جال پر خپل ځای پرېږدي. دغه جال يو سيستم دی او د سيستم رنګول د ډېرو استعمار خپلو ولسونو له توان څخه وتلی کار دی. ابن خلدون په خپل شهرکار «المقدمه» کې ليکي: «د تاريخ په اوږدو کې ډېرو ولسونو فزيکي ماتې خورلي دي، خو دغه ماتې هېڅکله هم د يوه ولس د پای نښې نه دي شوي. خو کله چې يو ولس د رواني ماتې ښکار شوی دی، دغه رواني ماته بيا د ولس د پای نښه شوې ده». الیک شهاد د فکري غلام په اړه بيا وايي: «که چېرې ته هغوی ته اوبه ورکړې چې خپله تنده پرې ماته کړي، هغوی دغه اوبه د دې لپاره کاروي چې ځان په کې ډوب کړي. که چېرې ته هغوی ته رسی ورکړې تر څو له دغه راييسار شوي بد حالت څخه راووي، هغوی دغه رسی د دې لپاره کاروي چې ځانونه پرې غرغره کړي». الیک شهاد د فکري غلام په اړه په يو بل ځای کې بيا وايي: «کله چې تاسې يوه فکري غلام ته آزادي ور وښيي، ډېره شونې ده چې هغوی راتاو شي او پر تاسو د دې لپاره بريد وکړي چې تاسو د هغوی جنت ويجاړ (مختل) کړی دی. د هغوی لپاره، آزادي ځنځيرونه او آزادوونکي (ژغورونکي) دښمنان دي». لکه څرنګه چې پوهېږو، اوسنۍ مالوماتي عصر د ميډيا عصر دی. نن ورځ سياست، سانسور، جګړه، کسات اخيستنه، بې لارې کونه، د جعلې او ناسمو انګېرنو توليد او خپرونه د ميډيا په مټ کېږي. تکنالوژي پخپله، هم د بشريت دوست او هم دښمن دی. هر ځل چې خپل کمپيوټر چالانو او يا کومه ډيجيټال آله کاروو، زمونږ عادتونه، کاري پروګرامونه، دروغ او رښتيا هر څه پوره ثبت کېږي. دغه فکري مريي توب ولې ډېر بد دی؟ دا ځکه ډېر بد دی چې د ترلتيا او ځان کوچني گڼلو (د حقارت عقده) رواني ستونزه راپيدا کوي. فکري مرييتوب ځکه ډېر بد دی چې ځنځيرونه يې نه ښکاري، خو نسل په نسل لېږدول کېږي او سړی نه پوهېږي چې همدی يې قرباني دی. فکري مريي توب ځکه بد دی چې غلام تل گډوډ فکري حالت لري، خپل ارزښت او حقيقي گټې نه پېژني او تل د بل پر پاتې شوني شخوند وهي. د يوه ولس لپاره د فزيکي مريي توب، له ټولو دلی شوو ټولنيزو او اقتصادي ستونزو څخه وتل ډېر سخت کار نه دی. په فکري مريي توب کې بدي دا ده چې د آزادۍ (نجات) او مريي توب ترمنځ توپير يو له بل سره تاو شوی يا رانغاړل شوی دی. دا داسې يو حالت دی چې انسان د ځان او نړۍ په هکله د ناسمو او اړول شوو مالوماتو له کبله راييسارېږي. په دغه حالت کې سړی دا ادعا کولی شي چې پوهېږي او هر څه ته يې پام دی. ځکه کتابونه لولي او له رسنيو سره بوخت دی. خو دا انسان دا فکر نشي کولی چې د ده پوهه (اکاهي) ترلي (مشروط) ده. په بله وينا د ده فکري توان لا وختي چوکاټ شوی دی. نن ورځ د لوړو زده کړو درلودونکي ډېری کسان نه پوهېږي چې څرنګه د تبليغاتو، ټولنيزې ارواپوهنې او د انساني سلوک پېژندنې په مټ د انسانانو فکرونه قالب کېږي او هغسي ښه ورکول کېږي لکه څرنګه چې پلان شوي ده.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رالېږلو مخکې په خبر و لولی

آيا كله مو له ځانه دا پوښتنه كړې ده چې دا سوداگريز اعلانونه ولې همدا يو كليپ او يا انځور بيا بيا اعلانوي؟ د دې علت « تکرار » دی. مونږ د تکراري پیغامونو په چاپیریال کې ژوند کوو. هر څومره ډېر چې یو څه تکرار شي، که هغه ناسم هم وي خلک یې سم گڼي. دغه تکراري پیغامونه زموږ فکري فضا (اتموسفیر) خړوبوي (تر بسو یې مروي). كله چې مونږ همدا تکراري پیغامونه اورو، په پای کې زموږ نیم سدي (نیم حاله يا ناخود آگاه) فکر یې جذبيوي. په بله وینا زموږ فکر د تکراري پیغامونو(نظرونو) په فضا کې ډوب کېږي او عادت اخلي. وروسته همدغه زموږ فکرونو ته رالېږول شوي څه، زموږ د فکرونو، غوښتنو، نظرونو اصلي سرچینې جوړوي.

آيا بل څوک له فکري غلام سره مرسته کولی شي چې له فکري مریي توب څخه یې راوباسي؟ نه، هېڅکله هم نه. هغه څوک چې خپل فکر ته پراختیا نشي ورکولی او یا یې نشي کارولی، مجبور دی چې د بل غلام شي. لنډه دا چې له فکري مریي توب څخه یوازې پخپله ځان خلاصولی شو، بل هېڅوک مرسته نشي کولی.

په درد سره، موږ افغانان باید دا ومانو چې پرديو دا څلور لسيزې زموږ لپاره د فکري مریي توب جال خپور کړی دی. د وروستیو څلورو لسيزو پرله پسې اشغالونو، بهرنیو لاسوهنو، جگړو او د کډوالۍ ژوند ناخوالو دي ته لاره هواره کړه، چې زموږ یو شمېر هېوادوال د فکري مریي توب قربانيان شي.

په هر حال، راځئ لومړی په دې هم ځان پوه کړو چې دا فکري مریي توب څوک په نښه کوي؟ د دې پوښتنې لنډ ځواب دا دی چې هر څوک، خو په تېره بیا زده کړیالان، زده کوونکي، روښانفکران، ښوونکي، پوهان او د ټولنې پوه قشر په نښه کوي.

دا سمه ده چې که نن ورځ خپل ټولنیز چاپیریال ته ځیر شو، د فکري غلامۍ ډېر بې خونده انځورونه مو تر سترگو کېږي. كله چې یو ولس څلوېښت کاله د پرديو خبرې واورې او په داسې تبلیغاتي چاپیریال کې واوسېږي چې د دښمن زهرجنو تبلیغاتو لړلۍ وي، د فکري غلامۍ همداسې وضعیت منځته راځي.

پای